

Önske-rijm, då brudgummen ehreborne och högwälachtad herr Johan Beckman, st...

1700-1829 81 Cbza F01.

National Library
of Sweden

Wnske = Wijn /

Di
BRUDSUMMEN
Sreborne och Wdgwallachtad

**Herz JOHAN
BECKMAN,**

Stads Secreteraren här i Stapel-Staden Å B D /

Medh
BRUDEN
Sreborne och Dygdertiske Sjungfrun /

**Jungf. ANNA
SCHÆFER,**

Christeligen sammanwågdes den 4 Januarii Åhr 1713.

Sensaldighet fattade

af

Förnåhne Contrahenternas

Tienstlyllige Tienare.

Å B D /

Tryckt hos HENR. C. MERCKELL, Kongl. Boftr.

I önska släke godt / som willia sigh begifwa
 Dithi thet helga stånd / som namn af Aichta bår /
 Tbet säkert intet nytt / men meer än gammalt är /
 En HErrans helga ord will ock här vnder skrifwa.

När HErran hade skapt then första Man och Qwinna /
 Och mellan thesse Tw had' knutit Aichta-band /
 Och tagit Adams ring och satt på Eva hand /
 The strax wälsignelsen af HErran mände winna:

I mågen wära till / och hela jorden fylla /
 Och härsker öfwer alt hwad mina händer gjordt /
 Then tydna skall ock bli hoos alla diuren spord /
 At the Ehr för sin Kong och Drottning skola hylla.

Gen. 1: 28.

Jagh will medh flere skähl bewiisa hwad jagh säger /
 At jagh ett bygga må på sand och lösan grund /
 Men nu på thenna dagh / och vppå thenna stund
 En sådan frjhet / som haer fordom warit / äger.

När Isacs Fäste-mö Rebecka skulle färdas
 Till honom / hwilken nu skull' bli thes Aichta man /
 Så blef thes resa stält på thet maneret an /
 At hon vthaf sin slächt medh önskingar bewärdas:

Tu äst wår syster / tigh till tusend tusend leder
 Förkofra / och tin sådh besittie portar all /
 Ther tina fiender nu wänta på sitt fall.
 Så blir hon fölgd till wägs medh böön för hennes heder.

Gen. 24: 60.

Fast Laban intet rätt / men helt obilligt handlat
 Emot sin trogna Mäg / och sina Döttrar två /
 Doch måst hans wjdrighet en sådan anda nå /
 At then hoos honom blef i trogen önskan wandlat.

Gen. 31: 55.

När ock Tobias skull' sin Sara taa till Aichta /
 För then en A/modi sin säta Fäste-män
 Tillförne mördat had'; så will doch Fadren än
 Medh sina böner moot then onde anden sähta.

Tob. 3: 8.

Ein

En önskan stälte han till Gudh/ och ej förgäfwes/
Ty thenne önskan bars af troget hierta fram/
Ty fick Tobias och sin Sara i sin fam/ Tob. 8.
Och satans ondskan så från thesse bägge hästwes.

Hwad trogen önskan haer tillförne kunnat wärcka/
Then wärckan haer hon än/ så önskan trogen är;
Förthen skull jagh och nu min trogna önskan bär
Till Eder/ såta Tw; thes kraft I skolen märcka.

Then Gudh/ hwars willie är/ at I nu samman byggen
Ett heligt Ahtensskap/ han ware och then Gudh/
Som från Eht Ahta-boos fördrifwer forge-liudh/
At allskions obestånd till Eht må wända ryggen!

Han låte Eder haa alt nöje i Eht lefnad/
Han låte nöjet Eht beständigt bli hoos Eht/
At man äth annat ähr vthaf Eht kärlek ieer
Then frucht/ som Eht vthi Eht nöje gifwer trefnad!

Och när så HErrans råd och willia Eht tillfode/
At Eder lefnadz tyd medh nöje runnit vth/
Så gifwe HErran Eht ett södant saligt slut/
At I så ewigt Eht i himlen Göra Glade!!

När något nytt på färde är/ så willia alla höra/
Hwad Fama förer snält i kring/ och hwad han säga wet/
När Mercur måsie fara fort/ och lida stort förtret/
För thet han ej får bli i roo/ men måst aviser föra;

Så föllia medh i hamn och håhl/ som gierna willia hielpa
Then stackars Mercur i thes tienst/ at han ej tröttna må/
Och när tom släke något hördt/ så ökes något på/
At man en saga för ett ord ej skämma må och stielpa.

Thet är ej vnder/ at så skeer; ty Mercur kan ej hinna
På alla orter säga sielf hwad honom är befalt;
Så lägges säkert löck på Lax/ så lägges surt på salt
Af släke/ som i Mercuris tienst sigh gierna låta finna.

Men jagh will endast säga thet/ som Mercur sielf berättat/
Thet äfwen Fama noga haer för alla giordt bekant/
Som vthi sielfwa wärcket och befinnes vara sant/
Thet twänne såta hiertans lust och längtan hafwer måttat.

Jagh will thet hwarjehanda nytt för Edra ögon ställa/
I såta hiertans wänner Tw/ som vppå thenna dag
Förbinda Eder medh hwar an at bli ett Hione-lag/
Hwad Eht i början af Eht stånd på thenne dag gör sälla.

Thet första är/ som säkert skall vpväcka frögd och sägnad/
Thet nya nu begynta ähr/ som wist betyga kan/
At gamla ähret vthe är/ thet nya träder an/
Och wärt Förnämma Brude-folck tillsäger himlens hägnad.

Thet

Thet andra / som förnöjer Ehr / I högt förbundne sinnen /
Så är ett heligt Ahta-stånd / tå all Ehr eenlighet
Förbytes i en Ahta-lust och lustig kärlighet /
Så at I ock i thetta måhl Ehr egen önskan winnen.

Jagh weet ån säka något mehr / som skall Ehr fågnad öka:
Herz Secreteren taar sin BRUD medh qunstig kärlek an /
Ja Jungfru BRUDEN åfwen thet bewisar moot sin Man /
Så at I städse kunnen hoos hwar annan nöje söka.

Ån will jagh ej förtiga thet / som åfwen nytt må wåra /
At han nu hålles för en Saar / som förr ej hette så /
Wår Jungfru BRUD hon åfwen lär en Moder heta så;
Jagh thenne sanning till här nåst / och annat åhr will spara.

Tå haar förfarenheten sielf alt thetta medh migh sannat /
Jagh troor / at jagh tå lærer så / som wittna här vthi /
En ther nu Twånne finnes / ther tå lär man finna Tri;
Jagh lämnar thetta alt ther hån / jagh tala will om annat.

Then goda Guden / hwilken Ehr haar låtit säkra blifwa
Till thetta nyh begynta åhr / för all fiendelighet /
Han låte Ehr i många åhr så niuta roslighet /
Han wille Eder alt thet nytt / som här är infördt / gifwa!

Han låte Eder Ahta-stånd bli lyckligt / som I önsken /
Han låte Ehr förtrolighet tillwåra meer och meer /
Ja at Ehr Ahta kärlighet sin frucht och nytta geer /
At I / Hr BRUDEN med Ehr BRUD i allsköns nöje grönsken!

För öfrigt will jagh önska ån / at himlen wille låta
Alt thetta blifwa sant på Ehr / I såta hiertan Tw /
Som Eder lustwa Heders Dag medh nöje sijren nu /
Han gifwe Ehr hwarad hålst Ehr kropp och siälur kunde båta!

Och sidst når tiden kommen är / at alla bräckligheter
Medh kroppen skola grafwas nedh / så gifwe Herren Ehr
På timligt nöje / all then lust / som ewigheten seer !!
Så blifwer thet ock säkert / at Poeter å Propheter,

